

[Landbrugsministeren.]

hjemme. Jeg mener ikke, det er rigtigt at stille det så stærkt op, og jeg skal ikke blande andre sager ind i dette, men det ville unægtelig interessere mig, når næringslovskommissionen engang har afsluttet sit arbejde, at se, om den frihed, som det ærede medlem hr. Anker Lau her forlanger, dér ønskes knæsat til 100 pct. Men det bliver der vel lejlighed til — ikke så meget for mig som for handelsministeren — til den tid at drøfte med det ærede medlem.

Nu går sagen på ny i udvalg, hvor der kan blive rig lejlighed til for alle, der har betænkeligheder ved lovforlaget, at møde med de argumenter, der taler mod gennemførelsen af den ordning, som man altså ikke synes om. Det vil så vise sig, om de argumenter, der fremføres, er stærke og holdbare nok, hvad jeg på forhånd tvivler om. Det er i hvert fald mit håb, at det i det udvalgsarbejde, der forestår, må lykkes at finde frem til et sådant grundlag, at vi i dette folketingsår kan få ophøjet det nu foreliggende forslag til lov.

Edel Saunte: Det ærede medlem hr. Anker Lau sagde, hvad rigtigt var, at loven af 1940 var en bemyndigelseslov, og at de bekendtgørelser, som udfyldte denne bemyndigelse, ikke var forelagt det høje ting. Jeg går imidlertid ud fra, at de har været forelagt såvel det konservative folkeparti som venstre, for af de 4 bekendtgørelser, der har udbygget loven, er den, der blev udsendt i 1940, udarbejdet af daværende minister Christmas Møller, den, der blev udsendt i 1942, var udarbejdet af daværende handelsminister Halfdan Hendriksen, og den, der blev udsendt den 6. februar 1946, var udarbejdet af daværende minister Villemoes, som senere på året omarbejdede denne bekendtgørelse. Jeg synes, det ville være meget tragisk at tænke sig, at en sådan udbygning af en bemyndigelseslov skulle være sket, uden at de pågældende ministres egne partier havde nogen som helst anelse om, endsiige godkendt, hvad de pågældende ministre foretog sig. Jeg tror, det må siges i nogen grad at være i strid med almindelig parlamentarisk praksis, hvis det var tilfældet.

Videre blev det fremført, at der i lovforlaget var en socialistisk, en egentlig

marxistisk tendens. Jeg tror nu, der ganske simpelt er en praktisk tendens til at skaffe bedre forhold på dette område. For dette taler også, at 46 byer — vi ser bort fra Storkøbenhavn — med tilsammen over 1 million indbyggere har indført en mælkeordning. Der er 23 byer, som kun har et eller to stormejerier og derfor ikke har nogen interesse i at indføre en mælkeordning, og kun 14 byer havde i 1955 ikke gennemført en mælkeordning. Nogle af disse 14 byer har imidlertid siden indført en mælkeordning. Når byer med forskelligt politisk flertal har gennemført mælkeordninger, tror jeg ikke, det er sket ud fra den overbevisning, at de repræsenterer en marxistisk eller socialistisk socialiserings-tendens; det er udtryk for, at de føler sig som forbrugerrepræsentanter og mener, at forbrugernes interesse varetages på den måde.

Der har været talt meget om forbrugerrepræsentanter i debatten i dag. Alle medlemmer i denne sal burde være forbrugerrepræsentanter, men jeg er ked at at konstatere, at dette ikke synes at være tilfældet, og at en del af medlemmerne føler sig mere som repræsentanter for snævre handelsinteresser end for forbrugerinteresser.

Anker Lau: Jeg vil fortsætte, hvor den sidste taler slap, nemlig med forbrugerinteresserne. Jeg tror, vi alle føler os som forbrugernes talsmænd lige så vel som erhvervenes talsmænd. Vi må finde en sund balance i tingene i overensstemmelse med de principper, vi hver for sig dyrker i samfundslivet i almindelighed. Det er det, vi ønsker, og det er det, vi har gjort. Jeg føler mig fuldstændig overbevist om at have varetaget forbrugernes interesser ved at holde på den fri konkurrence. Det plejer da vist også at være noget, som det radikale parti en gang imellem siger. Her er der en lejlighed til at gøre det. Man skulle måske overveje, om det ikke skulle prøves i dette tilfælde, men det lader ikke til at være i særlig høj kurs under det nuværende samarbejde.

Den højtærede minister var inde på min stilling til næringslovskommissionens arbejde. Jeg forstår, hvad han sigter til, det er jeg ganske klar over, men jeg har nu